

21 Cdo 1840/2010

Předpoklady přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů při převodu úkolů nebo činnosti zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli

Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí podle ustanovení [§ 249 odst. 2 zák. práce](#) tehdy, jestliže byl učiněn právní úkon (smlouva) nebo jestliže nastala jiná právní skutečnost, s nimiž je podle právních předpisů spojen převod zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli nebo převod části zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli nebo převod úkolů nebo činnosti zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli anebo převod části úkolů nebo činnosti zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli. Předpokladem přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů v tomto případě je, aby přejímající právnická nebo fyzická osoba byla jako zaměstnavatel způsobilá pokračovat v plnění úkolů nebo v činnosti dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu. Souhlas tím dotčených zaměstnanců dosavadního (stávajícího) zaměstnavatele se nevyžaduje; práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí na přejímajícího zaměstnavatele, i kdyby s tím tito zaměstnanci nesouhlasili.

ROZSUDEK

Nejvyšší soud

České republiky rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ljubomíra Drápala a soudců JUDr. Zdeňka Novotného a JUDr. Mojmiry Putny v právní věci žalobců a) Ing. S. D. , zastoupeného JUDr. Jiřím Veckem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Karla Maye č. 250, b) M. H. , c) K. P. , d) M. M. , e) E. V. , f) V. H. , g) A. J. a h) Ing. J. R. , proti žalované Telefónica Czech Republic, a.s. se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou č. 266/2, IČO 60193336, o uložení povinnosti zařadit žalobce zpět na jejich původní pracovní místo, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 15 C 4/2008, o dovolání žalobce a) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. června 2009 č.j. 22 Co 152/2009-70, takto:

Rozsudek městského soudu a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 17. října 2008 č.j. 15 C 4/2008-39 se ve výrocích vztahujících se k žalobci a) zrušují a věc se v tomto rozsahu vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 4 k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobci se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 21.1.2008 domáhali, aby je žalovaná, jako jejich zaměstnavatel, zařadila zpět do svého stavu na původní místo, jako své zaměstnance, neboť převedení žalobců Smlouvou o zajištění činnosti a služeb ze dne 1.5.2005 (správně ze dne 29.4.2005) jinému zaměstnavateli, společnosti SETERM CB a.s. se sídlem v Českých Budějovicích, Nemanická 16, je od počátku neplatné. Žalobu zdůvodnili zejména tím, že žalovaná uzavřela s účinností ode dne 1.5.2005 se společností SETERM CB a.s. se sídlem v Českých Budějovicích, Nemanická č. 16, Smlouvu o zajištění činnosti a služeb, podle níž se tato společnost zavázala, že bude žalované poskytovat za odměnu komplexní služby k zajištění správy a provozu systému bezpečnosti a ochrany interního prostředí, personálu a majetku. V čl. V. této smlouvy byl řešen převod práv a povinností z pracovněprávních vztahů tak, že určení zaměstnanci budou převedeni k poskytovateli těchto služeb. Žalovaná poté žalobcům sdělila, že jsou převedeni na základě uvedené smlouvy na dobu pěti let a že jim budou zachovány všechny pracovněprávní podmínky, které jim náležely u žalované. Poté, co žalobci nastoupili u nového zaměstnavatele (společnosti SETERM CB a.s.) a plnili své pracovní povinnosti, nový zaměstnavatel řešil pracovněprávní vztahy odlišně od původního zaměstnavatele a rozvázal několik pracovních poměrů výpovědí pro nadbytečnost. Žalobci se uvedeným jednáním cítí poškozeni a zkráceni na svých právech, jsou přesvědčeni, že žalovaná se takto zbavila svých povinností vůči nim, které souvisely s ukončením jejich pracovního poměru podle kolektivní smlouvy, a Smlouvu o zajištění činnosti a služeb ze dne 1.5.2005 (správně ze dne 29.4.2005) považují za neplatnou.

Obvodní soud pro Prahu 4 rozsudkem ze dne 17.10.2008 č.j. 15 C 4/2008-39 žalobu zamítl a rozhodl, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení. Podle soudu prvního stupně bylo prokázáno, že žalovanou jako zaměstnavatelkou žalobců byla uzavřena smlouva, na základě které převedla žalovaná část svých prací, tzn. služby, které jsou citované v části I. této smlouvy, které bude nový subjekt vykonávat, a že tyto práce má vykonávat nejen spolu s vlastními zaměstnanci, ale také se zaměstnanci žalované, kteří byli za tímto účelem plnění těchto pracovních povinností převedeni k novému zaměstnavateli. Žalobci byli s touto formou seznámeni, neboť jim byly přidělovány práce od nového zaměstnavatele, a od tohoto zaměstnavatele obdrželi také odměnu za práci, takže byly splněny podmínky ustanovení § 249 zákoníku práce. Z uvedeného důvodu považoval soud prvního stupně smlouvu o převodu činnosti, kterou uzavřela žalovaná ke dni 1.5.2005 (správně ze dne 29.4.2005) se společností SETERM CB a.s. za platnou a převod zaměstnanců k tomuto novému subjektu také za platný.

K odvolání žalobce a) Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25.6.2009 č.j. 22 Co 152/2009-70 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Podle odvolacího soudu bylo prokázáno, že na základě Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 došlo ve smyslu ustanovení § 249 odst. 2 zákoníku práce k převodu části úkolů a činnosti žalované jako původního zaměstnavatele žalobce a) na obchodní společnost SETERM CB a.s. a současně i k převodu zaměstnanců, kteří převedené úkoly a činnosti vykonávají. Smlouva vymezuje oblasti převáděné činnosti a úkolů v čl. I. bod 1.1 a specifikace služeb je uvedena v přílohách č. 1 až 7, které jsou její nedílnou součástí. Obchodní společnost SETERM CB a.s. je právnickou osobou způsobilo jako zaměstnavatel pokračovat v plnění úkolů nebo činnosti dosavadního zaměstnavatele vůči převedeným zaměstnancům, kteří u nového zaměstnavatele pracují nebo pracovali a nový zaměstnavatel jim přiděloval práci a odměňoval je za ni. Předmětná smlouva dosud nezanikla, společnost SETERM CB a.s. stále pokračuje v činnosti, která na ni byla převedena, a žádná smluvní strana smlouvu nezpochybnila. Žalobce a) se tedy stal zaměstnancem firmy SETERM CB a.s.; protože pracovní poměr žalobce a) u obchodní firmy SETERM CB a.s. skončil a pracovní poměr u žalované se neobnovil, nemohl soud žalobě na uložení povinnosti žalované zařadit žalobce a) zpět na jeho původní místo vyhovět.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce a) dovolání. Nesouhlasí s právním názorem odvolacího soudu, že by převod zaměstnanců na základě dohody smluvních stran - Smlouvy o zajištění činnosti a služeb byl platný. Podle žalobce a) nelze ze Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 1.5.2005 (správně ze dne 29.4.2005) dovodit, které činnosti měly být převedeny; soudy obou stupňů sice dovodily, že převáděnými činnostmi jsou činnosti uvedené v čl. I. smlouvy, toto však není ve smlouvě nikde vyjádřeno, když se pouze uvádí, že zadavatel objednává činnosti podle čl. I. u poskytovatele. Z uvedeného důvodu nemohlo dojít k vlastnímu převodu zaměstnanců od zadavatele k poskytovateli. Žalobce a) poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [21 Cdo 253/99](#), podle něhož zaměstnanec nelze převádět bez jejich souhlasu k jinému zaměstnavateli pouze na základě smluvního ujednání mezi zaměstnavateli, a navrhuje, aby dovolací soud napadený rozsudek zrušil a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhla, aby dovolací soud dovolání zamítl, neboť rozsudek odvolacího soudu je věcně správný. Uvedla, že žalobce nebyl účastníkem Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 a že proto jsou jeho námitky o neurčitosti či neplatnosti právního úkonu ve smyslu uzavřené smlouvy zcela irrelevantní. Žalobci a) a ostatním převedeným zaměstnancům byla novým zaměstnavatelem přidělována práce totožná s tou, kterou vykonávali u žalované, a za tuto práci jim byla vyplácena odměna, takže jim bylo zcela zřejmé, jakou práci mají konat a jakou mzdu obdržet.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací ([§ 10a](#) občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963 Sb.](#), občanský soudní řád, ve znění účinném do 30.6.2009 (dále jen o.s.ř.), neboť dovoláním je napaden rozsudek odvolacího soudu, který byl vydán před 1.7.2009 (srov. Čl. II bod 12 zákona č. [7/2009 Sb.](#), kterým se mění zákon č. [99/1963 Sb.](#) ve znění pozdějších předpisů a další související zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení [§ 240 odst. 1](#) o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští ([§ 236 odst. 1](#) o.s.ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozsudku odvolacího soudu jsou obsaženy v ustanovení [§ 237](#) o.s.ř.

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [[§ 237 odst. 1 písm. a](#)] o.s.ř.] nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [[§ 237 odst. 1 písm. b](#)] o.s.ř.], anebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. b](#)) o.s.ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [[§ 237 odst. 1 písm. c](#)] o.s.ř.].

Dovolatel napadá rozsudek odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé. Podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. b](#)) o.s.ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že ve věci samé nebylo soudem prvního stupně vydáno rozhodnutí, které by bylo odvolacím soudem zrušeno. Dovolání žalobce a) proti rozsudku odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. c](#)) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. c](#)) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem [[§ 237 odst. 3](#) o.s.ř.].

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. [§ 242 odst. 3](#) o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení [§ 237 odst. 3](#) o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní právní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. c](#)) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladem uvedených v ustanovení [§ 237 odst. 3](#) o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

V projednávané věci odvolací soud řešil mimo jiné otázku, co představuje převod úkolů nebo činnosti zaměstnavatele anebo jejich částí k jinému zaměstnavateli ve smyslu ustanovení [§ 249 odst. 2](#) zákona č. [65/1965 Sb.](#), zákoníku práce (ve znění pozdějších předpisů). Tato otázka dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu ve všech souvislostech vyřešena. Vzhledem k tomu, že její posouzení bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání žalobce a) proti rozsudku odvolacího soudu je podle ustanovení [§ 237 odst. 1 písm. c](#)) o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení [§ 242](#) o.s.ř., které provedl bez jednání ([§ 243a odst. 1](#) věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání žalobce a) je opodstatněné.

Přednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat - s ohledem na to, že k přechodu práv a povinností žalobce a) z pracovněprávních vztahů k přejímajícímu zaměstnavateli na základě Smlouvy o zajištění činností a služeb ze dne 29.4.2005 došlo (mělo dojít) dnem 1.5.2005 - podle zákona č. [65/1965 Sb.](#), zákoník práce, ve znění zákonů č. [88/1968 Sb.](#), č. [153/1969 Sb.](#), č. [100/1970 Sb.](#), č. [20/1975 Sb.](#), č. [72/1982 Sb.](#), č. [111/1984 Sb.](#), č. [22/1985 Sb.](#), č. [52/1987 Sb.](#), č. [98/1987 Sb.](#), č. [188/1988 Sb.](#), č. [3/1991 Sb.](#), č. [297/1991 Sb.](#), č. [231/1992 Sb.](#), č. [264/1992 Sb.](#), č. [590/1992 Sb.](#), č. [37/1993 Sb.](#), č. [74/1994 Sb.](#), č. [118/1995 Sb.](#), č. [287/1995 Sb.](#), č. [138/1996 Sb.](#), č. [167/1999 Sb.](#), č. [225/1999 Sb.](#), č. [29/2000 Sb.](#), č. [155/2000 Sb.](#), č. [220/2000 Sb.](#), č. [238/2000 Sb.](#), č. [257/2000 Sb.](#), č. [258/2000 Sb.](#), č. [177/2001 Sb.](#), č. [6/2002 Sb.](#), č. [136/2002 Sb.](#), č. [202/2002 Sb.](#), č. [311/2002 Sb.](#), č. [312/2002 Sb.](#), č. [274/2003 Sb.](#), č. [46/2004 Sb.](#), č. [436/2004 Sb.](#), č. [562/2004 Sb.](#), č. [563/2004 Sb.](#), č. [628/2004 Sb.](#) a č. [169/2005 Sb.](#), tedy podle zákoníku práce ve znění účinném do 30.6.2005 (dále jen zákoník práce nebo zák. práce).

Podle ustanovení [§ 249 odst. 1](#) zák. práce k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů může dojít jen v případech stanovených tímto zákoníkem nebo zvláštním právním předpisem.

Podle ustanovení [§ 249 odst. 2](#) zák. práce dochází-li k převodu zaměstnavatele nebo části zaměstnavatele nebo k převodu úkolů nebo činnosti zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců v plném rozsahu na přejímajícího zaměstnavatele. Za úkony nebo činnost zaměstnavatele se pro tyto účely považují zejména úkony související se zajištěním výroby nebo poskytováním služeb a obdobná činnost podle zvláštních právních předpisů, které právnická nebo fyzická osoba provádí v zařízeních určených pro tyto činnosti nebo na místech obvyklých pro jejich výkon pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Za přejímajícího zaměstnavatele se bez ohledu na právní důvod převodu a na to, zda dochází k převodu vlastnických práv, považuje právnická nebo fyzická osoba, která je způsobilá jako zaměstnavatel ([§ 8](#) a [8a](#) zák. práce) pokračovat v plnění úkolů nebo činnosti dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu.

Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí podle ustanovení [§ 249 odst. 2](#) zák. práce tehdy, jestliže byl učiněn právní úkon (smlouva) nebo jestliže nastala jiná právní skutečnost, s nimiž je podle právních předpisů spojen převod zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli nebo převod části zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli nebo převod úkolů nebo činnosti zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli; právní úkony nebo jiné právní skutečnosti, s nimiž právní předpisy spojují některý z uvedených převodů, se obvykle označují jako právní důvody převodu. Právním důvodem převodu úkolů nebo činnosti zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli nebo jejich části je každá právní skutečnost, kterou se převádí na jiného výroba, poskytování služeb nebo jiná obdobná činnost, aniž by bylo významné, zda současně došlo k převodu vlastnických práv. Předpokladem přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů v tomto případě ovšem je, aby právnická nebo fyzická osoba, na niž se převádí výroba, poskytování služeb nebo jiná obdobná činnost, byla jako zaměstnavatel způsobilá pokračovat v plnění úkolů nebo v činnosti dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu. Jsou-li splněny všechny předpoklady vyžadované zákoníkem práce nebo zvláštními právními předpisy, souhlas tím dotčených zaměstnanců dosavadního (stávajícího) zaměstnavatele se nevyžaduje a práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí na přejímajícího zaměstnavatele, i kdyby s tím tyto zaměstnanci nesouhlasili.

Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů v jiných případech, než které stanoví zákoník práce nebo zvláštní právní předpisy, je vyloučen. Smlouva o tom, že práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí na někoho jiného, aniž by představovala právní důvod převodu, popřípadě část smlouvy obsahující takové ujednání, nebo smlouva, jejímž předmětem by byl sám o sobě převod určitých zaměstnanců k jinému zaměstnavateli, je pro rozpor se zákonem neplatným právním úkonem [[§ 242 odst.1 písm. a\)](#) zák. práce].

S právním závěrem odvolacího soudu, podle kterého na základě právního úkonu - Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 - došlo k převodu části úkolů a činnosti původního zaměstnavatele společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. (nyní žalované) na obchodní firmu SETERM CB a.s. a současně i k převodu zaměstnanců, kteří převedené úkony a činnosti vykonávají, dovolací soud nesouhlasí.

Z označení Smlouvy o zajištění činností a služeb ze dne 29.4.2005, z vymezení jejího předmětu (v čl. I. bodu 1.1 smlouvy) a z celého obsahu smlouvy mimo jiné vyplývá, že smluvní strany se dohodly na poskytování komplexních služeb k zajištění správy a provozu systémů bezpečnosti a ochrany interního prostředí, personálu a majetku zadavatele (společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., nyní žalované), že zadavatel objednává u poskytovatele (společnosti SETERM CB a.s.) konkrétní služby (popsané v čl. I., bodě 1.1 smlouvy), že poskytovatel se zavazuje zadavateli uведенé služby za úplaty poskytnout a že služby budou objednávány a poskytovány na základě jednotlivých objednávek v cenách dle předložené nabídky poskytovatele k N12697 a schválené zadavatelem. V čl. V smlouvy označeném jako přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů se uvádí, že zadavatel s účinností ke dni podpisu této smlouvy převádí jako dosavadní zaměstnavatel v souladu s [§ 249 odst.2](#) zákona č. [65/1965 Sb.](#) (zákoník práce) na poskytovatele jako na přejímajícího zaměstnavatele některé úkony a činnosti spojené se zajišťováním služeb (bod 5.1. smlouvy) a že v souvislosti s tímto převodem úkolů a činností dochází s účinností ke dni podpisu této smlouvy o službách k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů v plném rozsahu na poskytovatele ohledně zaměstnanců v příloze č. 9 (bod 5.2. smlouvy).

Z uvedeného je nepochybné, že předmětem a účelem Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 nebyl převod činností a úkolů (části činnosti a úkolů) ze žalované na společnost SETERM CB a.s., ale stanovení postupu při objednávání a poskytování komplexních služeb k zajištění správy a provozu systému bezpečnosti a ochrany interního prostředí, personálu a majetku ve sjednaných oborech ze strany žalované (jako zadavatele) u společnosti SETERM CB a.s. (jako poskytovatele). V čl. V bodě 5.1 smlouvy se sice hovoří o převodu některých úkolů a činností spojených se zajišťováním služeb, v jednotlivých ustanoveních smlouvy však ve skutečnosti, s ohledem na výše popsaný předmět a účel smlouvy, žádný převod činností a úkolů ze žalované na společnost SETERM CB a.s. není obsažen; smlouva neupravuje nic, co by mohlo být vykládáno jako převod žalované (části žalované) nebo převod činností nebo úkolů žalované (jejich částí) na společnost SETERM CB a.s. a převod práv a povinností z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům na jinou právnickou nebo fyzickou osobu, není-li založen na (nevyplyvá-li z) jiné právní skutečnosti, podle níž nastal převod zaměstnavatele nebo části

zaměstnavatele nebo převod úkolů nebo činností zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli, je (sám o sobě) nepřipustný. S dovolatelem lze tedy souhlasit v tom, že ujednání obsažené v čl. V Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 o přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců žalované uvedených v příloze č. 9 na společnost SETERM CB a.s., aniž by (současně) došlo k převodu úkolů a činností (některé jejich části) od žalované na společnost SETERM CB a.s., je neplatné. Na tomto závěru nic nemění ani to, že žalobce a) nebyl účastníkem Smlouvy o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005, neboť byl uveden v příloze č. 9 jako zaměstnanec, vůči němuž práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přecházejí na společnost SETERM CB a.s., a smlouva se tedy dotýká jeho práv a povinností.

Smlouva o zajištění činnosti a služeb ze dne 29.4.2005 tedy není takovou právní skutečností, na základě které by došlo k převodu úkolů a činností (jejich části) ze žalované na společnost SETERM CB a.s. Jestliže účastníky smlouvy bylo uvedeno, že práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů mezi žalobcem a) a žalovanou přešla ze žalované na společnost SETERM CB a.s., je třeba se dále zabývat, na základě čeho došlo (mohlo dojít) k tvrzenému přechodu práv a povinností. Ukáže-li se, že v řízení nebyly vylíčeny všechny rozhodné skutečnosti nebo že byly uvedeny neúplně, popřípadě nebyly-li dosud navrženy důkazy potřebné k prokázání všech sporných tvrzení, bude potřebné poskytnout účastníkům poučení podle ustanovení [§ 118a odst.1](#) a [3](#) o.s.ř.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není správný; Nejvyšší soud České republiky jej proto podle ustanovení [§ 243b odst. 2](#) části věty za středníkem o.s.ř. ve výrocích vztahujících se k žalobci a) zrušil. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky ve výrocích vztahujících se k žalobci a) i toto rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně (Obvodnímu soudu pro Prahu 4) k dalšímu řízení ([§ 243b odst. 3](#) věta druhá o.s.ř.).

Právní názor vyslovený v tomto rozsudku je závazný; v novém rozhodnutí o věci rozhodne soud nejen o náhradě nákladů nového řízení a dovolacího řízení, ale znovu i o nákladech původního řízení ([§ 243d odst. 1](#) část první věty za středníkem a věta druhá o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 22. listopadu 2011

JUDr. Ljubomír Drápal, v. r.

předseda senátu